

andre rummede Stivelsler (se Position 123 og Position 124) ere ansatte til en Told af 2  $\beta$ . Pundet. Da det yderst sjældent vil være muligt for Toldopsynet ved mikroskopiske Undersøgelser at eftervise Stivelsens Højkøbs, er Følgen naturligvis den, at største Delen heraf indgaaer toldfrit, naar det ikke, som f. Ex. Tilfældet er med den af mig fra England indførte Misstivelse, i Forveien er emballeret i smaa Pakker, hvor der paa Signaturen staar Rice-Starch. Jeg har paa Grund heraf Banffeligheder ved at konkurrere med de Handlende, der indforfrive deres Stivelse fustagevis, og lade det pakke her. Kun een Udvei ser jeg til at undgaa dette, nemlig at gjøre Mis toldfrit, hvilket jo synes saa meget mere billigt, som det er den eneste Kornart, der betaler en saadan Afgift og det dertil er et særdeles vigtigt Næringsmiddel, som ikke alene af Mellemklasserne, men ogsaa af de lavere Klasser benyttes i stor Mængde, og hvis Forbrug tiltager. Denne Toldfrihed maatte selvfølgelig ogsaa tilfalde de øvrige Stivelsesforter, da det jo er af stor Bigtighed, at der tages Hensyn til, at Varer, hvis Natur frembyde Banffeligheder ved at stjæles fra hinanden, falde under samme Toldposition.

Forinden fornævnte Exempler, hvor den indenlandtske Fabrikant ligesom prægraveres til Fordel for Udlandet ere Ujævnheder i Beskyttelsesophævelsen af forsvindende Betydning, og jeg skal derfor ikke trætte det ærede Udvalg med mange Exempler, men vil dog for at tydeliggjøre min Tanke bemærke, at Udcastet saaledes har hævet al den Told paa Cacaopræparater, der er betragtet som Beskyttelse, medens Kaffeurrogater i fuldt Maal have beholdt samme, ligesom ogsaa med Hensyn til mig uvedkommende Artikler, et Exempel fra Manufakturvarerne vil være iønsede. Man har saaledes under Position 92 for Rinnedvarer borttaget 16  $\beta$ . for Pundet af Tolden, medens man for Uldvarer (Position 95) har fastholdt hele den gamle Told uden Hensyn til Godhed eller Værdi, noget, der som bekendt hos Fabrikterne af de fornævnte Varer har vaakt en vis Misnøie, og som saa meget mere tager sig uheldigt ud, som Regjeringen selv paa Ulsrød fremstiller det sidstnævnte Fabrikat. Dette er naturligvis kun et Tilfælde, der dog altid ser ud som en Tanke.

Hvad Ophævelsen af 2  $\beta$ . Told for Lægeurterne angaar, da er det jo i og for sig rigtigt, da det er Raamateriale, og jeg troer dertil ikke, at dette vil have nogen Betydning; thi trods Beskyttelsen er det hidtil ikke i nogen væsentlig Grad lykkes at faa Husmænd til at dyrke disse paa deres Lodder eller Fattigfolk til at samle de vildtvoksende i større Mængder. Dette vil maasse lettere lykkes, naar Sagen under ganske fri Forhold bringes i System, og Frembringelsen tilbørlig beregnes paa Export.

Fremdeles kan der, saalænge man beskæftiger Raamaterialer, ikke være noget særligt at indvende imod, at et enkelt af Apothekernes Raamaterialer, nemlig Lakritsfast, udelukkes fra de andre til Toldfrihed bestemte, da den, som bekendt, har fuldkommen saa megen Anvendelse udenfor som indenfor Lægevidenskaben, men jeg kan i saa Fald ikke indse Grunden til, at man, da man har tilstødt at fordoble Tolden paa samme, har opført denne i en særlig Position (Position 76) til 4  $\beta$ . Det vilde jo have været langt simplere, da Lakrits er en sød, noget branket Plantesaft at henføre den til Position 145, hvor flere Arter Sukker, Sirup, Honning og Druesukker eller Stivelsesukker ere placerede, og som betale en Told af kun 0,1  $\beta$ . mere end opført ved Lakritsfast. Under samme Position kunde passende opføres en Artikel, som jeg savner i Udcastet, nemlig Karamel  $\alpha$ : brændt Sukker eller Kulør, da samme i bedste Kvalitet behøver sin lige Vægt Sukker til Fremstillingen. I Forbigaaende tillader jeg mig at bemærke, at ved Slutningen af Sukkerpositionerne ser det underligt gammeldags ud at se opført Navne som „Kapillærstrup“ (Somfruharsfast: Syrupus capillaris veneris), Rosen- og Violstrup som Exempler, da disse som obsolete Midler en hel Mennekkeløber eller mere vist yderst sjældent ere forekomne i Handelen, hvorimod Navnene paa de sædvanlige Hindbær- og Kirsebærstruper mangle. Med det anførte Maltstrup menes naturligvis Maltertrakt, sædvanlig kaldet Maltfast, og Liebig's Næringsmiddel, hvilket burde tydeliggjøres. Det maa ikke forveksles med Maltertrakt-M, der under Position 11 feilagtig er opført som Maltertrakt. At rette dette lod sig let udføre ved at omredigere det saaledes: „Hindbær-, Kirsebær-, Morkbærstrup“ og andre lignende Struper ( $\alpha$ : Frugtsafter, kogte med Sukker), saavel som alle medicinste, Struper, Maltertrakt og Liebig's Næringsmiddel medregnet, som „Syltetøjer se „Spisevarer“.

En Gruppe af raa Apothekerevarer, som er feilagtig placeret, er naturlige Balsamer (Position 47) til 5  $\beta$ . Told for Pundet, medens de rettest henhøre under den efterfølgende Position „Harpiyer, Gummier“, der ere ansatte til Toldfrihed; thi for det Første have de meget ringe Betydning, og for det andet ere de saavel naturhistorisk som praktisk betragtet kun bløde Harpiyer. Balsam er nemlig en Harpiye, der endnu har saa megen ikke iltet eller fordampt flygtig Olie i sig, at den endnu ei er bleven fast. Følgen heraf vil være, at, naar de ere gamle eller